

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **Bc. P. M.**, proti žalovanému **rektorovi Univerzity Palackého**, se sídlem Olomouc, Křížkovského 8, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 22.3.2011 č.j. 1357/2011-R, ve věci ukončení studia,

t a k t o :

I. Žaloba **se z a m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž nebylo vyhověno jeho žádosti o přezkoumání rozhodnutí děkanky Právnické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci ze dne 17. 2. 2011, č.j. Stu/P06305/Sed., kterým rozhodla o ukončení jeho studia na základě článku 20 odst. 2 Studijního a zkušebního řádu Univerzity Palackého v Olomouci (dále jen SZŘ), z důvodu, že se po ukončení přerušení studia nezapsal do dalšího studia. Současně žalovaný toto rozhodnutí děkanky potvrdil.

Žalobce v žalobě uvedl, že sice proměškal lhůtu pro zápis do dalšího studia, avšak řízení o ukončení studia bylo podle něj zahájeno předčasně (v posledním dnu lhůty pro zápis). Dále namítl, že měl řádně ukončené všechny ročníky studijního programu, řádně složenou ústní část závěrečné zkoušky, hledal si novou práci a zároveň intenzivně pracoval na konečné úpravě diplomové práce. Žalobce vyvozoval určitou míru správního uvážení z formulace čl. 18 odst. 5 SZŘ, kde je uvedeno, že

(tam vyjmenované skutečnosti) *jsou důvodem k ukončení studia*, na rozdíl od formulace čl. 20 odst.2 SZŘ, podle něhož (z důvodů tam uvedených) děkan *ukončí studium*. V případě žalobce bylo na místě zvážit, zda konkrétní okolnosti neodůvodňují jiný postup než ukončení studia. Žalobce s odvoláním na základní zásady činnosti správních orgánů má za to, že rozhodnutí žalovaného není v souladu s veřejným zájmem.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že na oznámení o zahájení úkonů bylo sice datum vyhotovení 7.2.2011, avšak oznámení bylo odesláno až 9.2.2011 a doručeno žalobci 10.2.2011. Ke druhé námitce uvedl, že univerzita zachovává rovný přístup při rozhodování o právech a povinnostech svých studentů. U žalobce objektivně existovaly důvody pro ukončení studia. Žalovaný neměl prostor pro správní uvážení, když SZŘ neobsahuje různé alternativy způsobu rozhodnutí pro případy, kdy se student nezapíše zpět do studia ve lhůtě pro zápis. Zájem na úspěšném dokončení studia považuje univerzita primárně za soukromý zájem samotného studenta, nikoli za zájem veřejný.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle čl. 18 odst.5 SZŘ, platného v době rozhodování, po ukončení přerušení studia je student povinen zapsat se do dalšího studia. Nástup do studia po ukončení přerušení studia je možný jen od počátku semestru. Nezapíše-li se student do pěti dnů po ukončení přerušení studia, nebo nepožádá-li o jiný termín zápisu, nebo nepožádá-li o prodloužení přerušení studia, jsou takové skutečnosti důvodem k ukončení studia pro nesplnění studijních požadavků vyplývajících ze studijního programu podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona.

Ze správního spisu soud zjistil (a mezi účastníky je nesporné), že žalobce měl přerušeno studium do 31.1.2011 a posledním dnem lhůty pro zápis (či jiný krok uvedený v čl. 18 odst. 5 SZŘ) bylo pondělí 7.2.2011, přičemž žalobce tuto lhůtu promeškal. Oznámení o zahájení úkonů spojených s ukončením studia bylo datováno 7.2.2011, podle doručky však bylo vypraveno 9.2.2011 a žalobci doručeno 10.2.2011. Žalobci byla dána lhůta k seznámení se s podklady a k vyjádření do 7 dnů od doručení oznámení o zahájení úkonů, žalobce tuto možnost využil a vyjádřil se k věci přípisem ze dne 16.2.2011. Dnem 17.2.2011 je datováno rozhodnutí o ukončení studia, které žalobce převzal dne 21.2.2011.

Podle § 68 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o vysokých školách), na rozhodování o právech a povinnostech studenta se nevztahují obecné předpisy o správním řízení. Jak již judikovaly soudy rozhodující ve správním soudnictví (srov. např. rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2007, čj. 9 Ca 384/2007-20), to však nezabavuje orgány rozhodující o právech a povinnostech studenta povinnosti rozhodovat v souladu s obecnými principy správního řízení.

Základní zásady činnosti správních orgánů jsou obsaženy v zákoně č. 500/2004 Sb., správním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád).

Podle § 4 odst. 3, 4 správního řádu, správní orgán s dostatečným předstihem uvědomí dotčené osoby o úkonu, který učiní, je-li to potřebné k hájení jejich práv a neohrozí-li to účel úkonu. Správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy.

V daném případě měl žalobce dostatek prostoru k uplatnění svých práv a také toho využil. Soud v souladu s žalovaným vychází především z toho, že oznámení o zahájení úkonů bylo předáno poště k doručení až dne 9.2.2011, tedy po uplynutí lhůty pro opětovný zápis ke studiu. Žalobce na něj aktivně reagoval. Ani v žalobě neuvedl, jakým konkrétním způsobem byl zkrácen na svých právech tím, že oznámení o zahájení úkonů bylo datováno dnem 7.2.2011. Soud tedy považuje první žalobní námitku za nedůvodnou.

Pojem „správní uvážení“ je teorií i praxí chápán jako možnost volby mezi různými činnostmi v daném případě. Zákon může správě jednak poskytnout prostor k tomu, aby sama uvážila, zda vůbec předpokládané kroky učiní : *může* vydat povolení, vyhovět žádosti, uložit opatření. Jednak jí může nabízet souřadně více možných postupů : nařídít odstranění stavby nebo její opravu apod. (srov. např. Hendrych D. a kol. Správní právo. Obecná část. 5., rozšířené vydání. Praha : C.H.Beck, 2003, str.82). Možnost správního uvážení musí být jasně formulovaná přímo v textu právního předpisu.

Čl. 18 odst. 5 SZŘ podle názoru soudu nedává správnímu orgánu možnost správního uvážení. Neobsahuje ani formulaci např. „tyto skutečnosti mohou být důvodem pro ukončení studia“ ani nedává správnímu orgánu na výběr mezi různými postupy. Z hlediska možnosti správního uvážení tak není žádný rozdíl mezi formulací použitou v SZŘ *jsou důvodem k ukončení studia* a formulací děkan *ukončí studium*. Soud i zde souhlasí s vyjádřením žalovaného, že postup univerzity byl zákonný a neshledává jej v rozporu s veřejným zájmem. Ani druhá žalobní námitka tedy není důvodná.

S ohledem na výše uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s § 78 odst.7 s.ř.s., rozhodoval přitom v souladu s § 51 s.ř.s. bez nařízení jednání.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst.1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu náklady přesahující jeho běžnou úřední činnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 21. června 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu